

Publicerad 2009-07-16 02:06 av lolly

dagbok.

förvirring

frustration

oförtjänad smärta

du är mitt massförstörelsevapen åt mig själv

jag har vänt ut och in på mig själv tills inget längre finns kvar. jag vet inte vad det är jag har blivit. men det är inte människovärdigt. jag är ett litet kryp. en gråskala av mitt forna jag.

mina principer är som bortblåsta, min självrespekt är krossad, min vilja nästintill obefintlig. mina drömmar har jag gett upp, mig själv har jag gett bort. den jag var, åtminstone. jag gav bort mig själv och fick inget tillbaka förutom trasor. jag har gjort allt jag kan för att finnas till. jag har anpassat mig. jag har försökt vara bra och i annat fall försökt _verka_ bra. jag är helt urholkad och inte ens hoppet har jag kvar. du har dödat den jag var. jag är ingenting egentligen. du har dödat mig. jag vet inte var jag skall börja för att börja om. jag vet inte vad jag skall göra för att börja vid början. hur kommer jag dit?

där står jag i gråskala och väntar på något men helt utan hopp. jag orkar inte ens andas normalt. jag önskar halvt att jag inte andades alls.

för stunden. jag hör en tanke ngnstans som i ett annat liv skulle kunna vara min. 'jag förtjänar bättre än såhär. jag är värd så jävla mkt mer.' jag tänker inte låta mig utnyttjas mer, rungar en annan tanke förbi och jag tänker att det där måste ha varit jag. min tanke. helt och hållet min egen gråskalatanke.

nu är allt jag behöver en liten gnista hopp.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lolly med Poeter.se id #20391 innehar upphovsrätten